

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Eliseus

Augustæ Vindelicorum, 1720

De peccato omissionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

interrupta) se exponit excipiendis confessionibus aut distribuendo Sacramento Eucharistiæ, existens in peccato mortali, quotcumque absolvat, quotcumque sacras hostias distribuatur, unum tantum peccatum mortale committit: quia nimirum omnes illæ absolutiones & distributiones, uno actu continuo successivo fiunt, & ad unum moraliter pertinent ministerium absolvendi vel comunicandi. Unde in confessione sufficit dicere; *ministravi Sacramentum Pœnitentiæ, aut Eucharistiæ* (posita sententiâ etiam hoc esse mortale) *in statu peccati mortali semel.* Ita *Pœnit. cit. n. 22.*

De peccato omissionis.

142. **P**Ræcipuæ sunt divisiones peccati actualis. I. Penes *materiale*, in peccatum commissionis, & omissionis, quæ ex terminis patent. II. Penes *formale*, seu reatum culpæ, in mortale, & veniale. III. Penes *subjectum* peccati, in internum, & externum, seu in peccatum cordis, oris, & operis.

IV. Penes *causam peccati*, in peccatum ex ignorantia, infirmitate, & certa malitia. V. Penes *objectum* contra quod, circa quod peccatur, dividitur in peccatum contra Deum, contra proximum & contra seipsum. Peccata contra Deum specialiter dicuntur, quæ opponuntur, virtutibus Theologicis, fidei, spei, charitati & Religioni.

Peccata contra proximum sunt, quæ charitati & justitiæ adversantur. Peccata contra se ipsum sunt, quæ sunt contra temperantiam & fortitudinem.

VI. Alia dicuntur peccata carnalia, ut gula, luxuria: alia spiritualia, quæ consistunt in concupiscentia

centia mentis inordinatæ, ut superbia, & avaritia. In hac conferentia pauca dicentur de peccato omissionis de reliquis in sublequentibus: itaque fit

RESOLUTIO: possibile est peccatum puræ omissionis, id est, potest dari ommissio voluntaria, libera, & culpabilis, absque omni actu positivo moraliter afficiente omissionem, Ita Scot. in 4. d. 49. q. 20. cum suis. Quidquid dicant alii, nam

Ratio est evidens: quia voluntas est libera non tantum quoad specificationem; ut scilicet proposito objecto possit illud velle, vel nolle positive, sed etiam quoad exercitium; ut nimirum proposito objecto possit illud velle, vel non velle;posito ergo dictamine *hic & nunc esse sacrum audiendum*, in voluntatis libertate est non tantum velle, aut nolle, sed etiam merè negative non velle, seu suspendere omnem actum volitionis, & nolitionis; atqui hoc posito erit ommissio pura, voluntaria, ac libera, ideoque culpabilis; voluntaria quidem (non utique positive directe, vel indirecte, ut per se constat, sed interpretative, & tacite) quia nimirum voluntarie est *nolatio*, cum posset, & deberet; quidquid enim voluntas potest, & debet nolle; vel cavere, & non cavet, id est, non vult, interpretative & tacite velle censetur. *Libera verò & culpabilis est*, quia inest voluntati pro instanti, quo potest & debet ei non inesse siquidem pro eodem instanti potest, & debet ei inesse actus oppositus, *vel audire sacrum*, ergò datur ommissio pura voluntaria, & culpabilis absque omni actu positivo interno moraliter concurrente ad omissionem sacri;

L s

atqui

atque eadem est ratio, de omissione externa sacris
v. g. aliquis in lusu constitutus in die festo, auditus
ultimo signo ad sacrum, recordatur obligationis
de missa audienda; potest absque actu positivo de
missa audienda vel non audienda, simpliciter per-
gere in lusu incepto & ita interim negligere sa-
crum, absque eo, quod ex aliquo affectu positivo
lulus negligat. Hoc autem casu iterum erit omis-
sio pura, voluntaria, libera, & culpabilis: Ergo
est possibile peccatum puræ omissionis, & exter-
num absque omni actu positivo moraliter affi-
cente ipsam omissionem, qui scilicet aliquo modo
sit causa omissionis, seu ex cuius effectu fieret ipsa
omissio. Sequitur ergo evidenter, vel debere ad-
mitti puram omissionem peccaminosam, vel de-
bere negari libertatem voluntatis quoad exerci-
tium.

CONFERENTIA LXXXI.

An omnia peccata sint æqualia?

144. **P**eccata alia aliis graviora esse, constat aper-
tè ex scriptura, *major effecta est ini-
quitas populi mei peccato Sodomorum.* Joan. 19. ait
Christus ad Pilatum, *Qui me tradidit tibi, majus
peccatum habet.* Et ratio est; quia pœna debet res-
pondere gravitati peccati; sed utroque jure divi-
no & humano, graviori pœna punitur homici-
dium, quàm furtum; adulterium, quàm simplex
fornicatio; consequenter peccata non sunt æqua-
lia in gravitate quoad propriam malitiam specifi-
cam. Ad dignoscendum autem, quæ peccata aliis
graviora sint

Re.